

Informe emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació presentada per denegació de l'accés a un expedient d'activació del Procediment de salut i seguretat per a la prevenció de l'assetjament sexual i per raó de gènere

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada contra una empresa pública per denegació de l'accés a un expedient d'activació del Procediment de salut i seguretat per a la prevenció de l'assetjament sexual i per raó de gènere.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica, emeto el següent informe.

Antecedents

1. En data 19 d'abril de 2023, una persona treballadora d'una empresa pública adreça una petició a la mateixa empresa en què sol·licita accedir a informació pública en els termes següents:

"(...) como trabajadora de (...) y número de empleada (...), solicito el expediente completo del CAS (...) y se me haga entrega del mismo en un plazo máximo de 5 días."

2. En data 24 d'abril de 2023, la Responsable de Medicina del Treball Prevenció de Riscos Laborals respon a la sol·licitud d'accés a la informació pública abans esmentada en els termes següents:

"En respuesta a su petición (...), comentarle que la información que sol·licita referente al caso (...), la dispone desde fecha 22/3/23, fecha en la que se le hizo llegar un informe de conclusiones sobre la denuncia realizada (...), el resto de información pertenece a la investigación del caso que por temas de confidencialidad, tal y como queda reflejado en el Procediment de salut i seguretat per la prevenció de l'assetjament psicològic a (...) "per raons de protecció el dret a la intimitat de les persones, tots els expedients quedaran custodiats a l'arxiu del servei de prevenció a tal efecte..." no puede ser facilitada."

3. En data 27 d'abril de 2023, la persona sol·licitant presenta reclamació davant la GAIP contra l'empresa pública per denegació de l'accés a la informació pública sol·licitada.

4. En data 11 de maig de 2023, la GAIP tramet la reclamació a l'empresa pública, informant-la de la tramitació del procediment de mediació a sol·licitud expressa de la part reclamant i requerint-li l'emissió d'informe en què fonamenti les seves posicions, així com l'expedient complet relatiu a la sol·licitud d'accés a la informació pública, la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés reclamat, així com la persona o persones que les representaran a la sessió de mediació.

5. En data 16 de maig de 2023, l'empresa pública dona resposta al requeriment abans esmentat facilitant a la GAIP la identificació de les persones que representaran a l'entitat en la sessió de mediació.

6. En data 26 de maig de 2023, l'empresa pública remet a la GAIP còpia de l'expedient relatiu a la sol·licitud d'accés que és objecte de la present reclamació.

També li remet l'informe emès sobre el posicionament de l'entitat al respecte, en què, en síntesi, es justifica la limitació de l'accés a la informació sol·licitada sobre la base del dret a la protecció de dades personals de les persones entrevistades en el si del procediment d'investigació dels fets denunciats i sobre la base de l'article 13.2 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica.

7. En data 13 de novembre de 2023, la persona reclamant comunica a la GAIP la seva renúncia al procediment de mediació.

8. En data 20 de novembre de 2023, la GAIP sol·licita a aquesta Autoritat que emeti l'informe previst per l'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, en relació amb la reclamació presentada.

Fonaments Jurídics

I

(...)

II

L'article 4.2) de l'RGPD considera "*«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción.»*

L'RGPD disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit (article 5.1.a)) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat de que concorri alguna de les bases jurídiques establertes

al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si *“es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”*.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquesta base jurídica de l'article 6.1.c) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que *“los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento.”*

La Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), té per objecte regular i garantir la transparència de l'activitat pública.

L'article 3.1.b) de l'LTC inclou al seu àmbit d'aplicació, entre d'altres, les societats mercantils en què participa majoritàriament alguna de les entitats públiques a què es refereix el mateix article, entre les quals, els ens locals de Catalunya.

Cal tenir en compte, a més, que l'LTC, i exclusivament als efectes de l'aplicació d'aquesta llei, qualifica com administració pública els ens instrumentals del sector públic a què es refereix l'article 3.1.b) (article 2.f)).

L'article 18 de l'LTC reconeix el dret de les persones a *“accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”* (apartat 1).

L'article 2.b) de l'LTC defineix *“informació pública”* com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Per la seva part, l'article 53.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (RLTC), concreta que és informació pública objecte del dret d'accés *“tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions.”*

La reclamació s'interposa contra la denegació de l'accés a tota la documentació que forma part de l'expedient dut a terme per una empresa pública en relació amb l'activació del Procediment de salut i seguretat per a la prevenció de l'assetjament

sexual i per raó de gènere (...), arran una denúncia presentada per la persona ara reclamant.

Aquesta informació ha de ser considerada “informació pública” d’acord amb l’article 2.b) de l’LTC i, per tant, resta sotmesa al règim d’accés previst en aquesta normativa, que estableix, com a criteri general, que el dret d’accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis (article 20 i següents).

III

Tal com es recull en els antecedents d’aquest informe, la persona reclamant va sol·licitar accedir a l’expedient complet tramitat arran la seva denúncia per assetjament sexual en el seu lloc de treball. Ara bé, l’entitat li hauria lliurat només un informe en què hi consten únicament les conclusions de la investigació pel que fa als fets que l’afecten.

D’entrada, l’entitat addueix, com a fonament per denegar l’accés a la resta d’informació de l’expedient, el principi de confidencialitat que regeix en les actuacions derivades de l’aplicació del Procediment de salut i seguretat per a la prevenció de l’assetjament sexual i per raó de gènere (...) (en endavant, Procediment).

Aquest Procediment preveu la creació d’un Comitè de Resolució de Casos per Assetjament (CRCA), òrgan al qual, junt amb el Servei Especialitzat en Assetjament (SEA), li correspon la investigació interna de les possibles situacions d’assetjament denunciades, així com la realització del conjunt d’actuacions necessàries per poder arribar a una resolució del cas concret (punt 8.1).

Si l’informe del CRCA conclou l’existència d’una situació d’assetjament, el Procediment disposa que aquest s’ha de traslladar a la Direcció de l’Àrea de Direcció d’Organització i Persones de l’entitat perquè s’apliqui el procediment sancionador i la sanció que correspongui d’acord amb la normativa vigent.

El mateix Procediment preveu (punt 6) que “la informació recopilada en les actuacions té caràcter confidencial” i que “totes les persones implicades tenen dret a que se’ls informi (...), segons la característica de la participació (persona afectada, testimoni, persona denunciada....), del resultat de les fases.”

A la vista de les previsions del dit Procediment i la normativa que el regeix, la creació del CRCA es podria emmarcar en la previsió de l’article 55 de la Llei 39/2015, d’1 d’octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC), el qual disposa el següent:

“1. Con anterioridad al inicio del procedimiento, el órgano competente podrá abrir un período de información o actuaciones previas con el fin de conocer las circunstancias del caso concreto y la conveniencia o no de iniciar el procedimiento.

2. En el caso de procedimientos de naturaleza sancionadora las actuaciones previas se orientarán a determinar, con la mayor precisión posible, los hechos

susceptibles de motivar la incoación del procedimiento, la identificación de la persona o personas que pudieran resultar responsables y las circunstancias relevantes que concurran en unos y otros.

Las actuaciones previas serán realizadas por los órganos que tengan atribuidas funciones de investigación, averiguación e inspección en la materia y, en defecto de éstos, por la persona u órgano administrativo que se determine por el órgano competente para la iniciación o resolución del procedimiento”.

La jurisprudència ha vingut considerant que la fase d'investigació prèvia a l'inici d'un procediment sancionador o disciplinari no constitueix pròpiament un procediment administratiu (entre d'altres, STSJM 471/2006, de 24 de maig). El Tribunal Suprem, en la recent sentència de 25 de setembre de 2023 (STS núm. 1181/2023), considera que, segons el cas, no se li pot negar la naturalesa de procediment administratiu (FJ 7). En tot cas, la seva naturalesa reservada (el seu coneixement pot comportar un perjudici clar per al resultat de la mateixa) impedeix que durant la seva tramitació es pugui facilitar l'accés al seu contingut (entre d'altres, STS 21/2018, de 15 de febrer). I això, afecta, fins i tot, a la persona que està essent investigada (entre d'altres, STSJC 1212/2005, de 25 de novembre).

En aquesta línia, l'LTC estableix expressament la possibilitat de limitar o denegar l'accés a la informació pública si el seu coneixement o divulgació comporta un perjudici per a la investigació o la sanció de la infracció penal, administrativa o disciplinària de què es tracti (article 21.1.b)).

Ara bé, segons consta en l'expedient tramès, en el cas que ens ocupa les actuacions d'investigació haurien finalitzat sense l'obertura de cap procediment sancionador vers la persona a qui s'atribueixen els fets investigats, en no haver-se acreditat l'existència d'una situació d'assetjament. Per tant, d'entrada, no seria d'aplicació aquest límit per a l'accés de l'article 21.1.b) de l'LTC.

Vist això, cal analitzar si en el cas concret concorre cap altra limitació de les establertes a l'LTC, o en qualsevol altra llei, respecte l'accés reclamat.

La reclamació se centra en l'accés a l'expedient "complet" i, en particular, segons consta en l'escrit de reclamació, en l'accés a les declaracions dels testimonis i/o persones entrevistades.

Malgrat desconèixer el contingut concret de la documentació que forma part d'aquest expedient, pot pressuposar-se, especialment en atenció a l'informe aportat per la delegada de protecció de dades (DPD) de l'entitat sobre la reclamació, que, com a mínim, es veuran afectades per l'accés les dades personals de la pròpia persona reclamant i les dades de terceres persones que han intervingut en les actuacions d'investigació: persona denunciada, testimonis i/o altres persones entrevistades, i persones membres i/o assistents a les reunions del CRCA.

Per tant, pel que fa a l'accés de la persona reclamant a la dita informació personal, caldrà tenir en consideració els criteris establerts en els articles 23 i 24 de l'LTC, així com els principis de la normativa de protecció de dades personals.

IV

L'article 23 de l'LTC disposa que "les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud."

Tenint en compte que ens trobem davant de documentació que fa referència a un expedient per una presumpta situació d'assetjament sexual en l'entorn laboral i a la vista de l'informe de la DPD de l'entitat, en què es fa esment a la participació de dos psicòlegs en el sí de les actuacions d'investigació, pot pressuposar-se que en l'expedient reclamat constaran, com a mínim, dades de salut de la persona reclamant (com ara, avaluacions psicològiques, entre d'altres).

Pel que fa a aquest tipus d'informació o a altres categories especials de dades de la mateixa persona reclamant que hi puguin constar, com ha posat de manifest reiteradament aquesta Autoritat, el límit de l'article 23 de l'LTC no seria aplicable respecte l'accés a les pròpies dades de la persona reclamant. De fet, com s'exposa més endavant, a l'empara de l'article 15 de l'RGPD la persona reclamant té dret a accedir a les seves pròpies dades, incloses les que formen part de categories especials de dades, amb les limitacions que es puguin derivar de l'existència de drets de terceres persones (art. 15.4 RGPD) i eventualment de les excepcions que puguin derivar-se de normes amb rang de llei d'acord amb l'article 23 de l'RGPD, que no es donen en el cas de la reclamació.

L'article 23 de l'LTC impediria però a la persona reclamant accedir a la informació relativa a infraccions administratives o penals que es podrien atribuir, arran els fets investigats, a la persona presumpte autora de l'assetjament (la persona denunciada o investigada).

Ara bé, és previsible que determinada informació relativa a la presumpta comissió d'infraccions atribuïbles a la persona investigada provingui de la mateixa persona reclamant (per exemple, arran la seva denúncia o fruit de qualsevol altra actuació en la qual hagi pogut participar, si escau). Respecte aquesta informació, cal dir que no resultaria necessari limitar-ne l'accés, atès que, en la mesura que l'origen de la informació és la mateixa persona reclamant, es tractaria d'informació també seva i, per tant, a què tindria dret a accedir-hi (article 15 RGPD).

Respecte altra informació que pugui constar a l'expedient, que faci referència a les categories de dades personals que estableix l'article 23 de l'LTC i que tingui l'origen en terceres persones diferents de la persona reclamant (ja sigui la mateixa persona investigada o bé, si fos el cas, altres possibles persones afectades), caldria denegar-ne l'accés, llevat que es disposi del consentiment exprés d'aquestes persones, de la qual cosa no es té constància a la data d'elaboració del present informe.

V

Pel que fa a la informació sobre les persones que han assistit a les sessions del CRCA, o n'han format part, que consti en l'expedient reclamat, cal tenir en compte l'article 24.1 de l'LTC, el qual disposa que "s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits".

L'article 70.2 de l'RLTC especifica que, a afectes del que preveu l'article 24.1 de l'LTC, "són dades personals merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques".

Per tant, facilitar l'accés de la persona reclamant a les dades merament identificatives (nom i cognoms i càrrec) de les persones que, en exercici de llurs funcions, hagin participat en l'expedient sol·licitat, en els termes indicats, en principi no seria contrari al dret a la protecció de dades personals.

VI

Pel que fa a la resta de dades personals que puguin constar a l'expedient reclamat, cal tenir en consideració les previsions de l'article 24.2 de l'LTC que estableix el següent:

"2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.
 - b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.
 - c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.
 - d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.
- (...)."

A efectes de la dita ponderació, la primera qüestió que cal tenir en consideració és que la informació sol·licitada conté dades personals de la mateixa persona reclamant.

Respecte l'accés a aquesta informació, cal tenir en consideració l'article 15 de l'RGPD, que preveu el següent:

"1. El interesado tendrá derecho a obtener del responsable del tratamiento confirmación de si se están tratando o no datos personales que le conciernen y, en tal caso, derecho de acceso a los datos personales y a la siguiente información:

- a) los fines del tratamiento;*

- b) las categorías de datos personales de que se trate;*
 - c) los destinatarios o las categorías de destinatarios a los que se comunicaron o serán comunicados los datos personales, en particular destinatarios en terceros u organizaciones internacionales;*
 - d) de ser posible, el plazo previsto de conservación de los datos personales o, de no ser posible, los criterios utilizados para determinar este plazo;*
 - e) la existencia del derecho a solicitar del responsable la rectificación o supresión de datos personales o la limitación del tratamiento de datos personales relativos al interesado, o a oponerse a dicho tratamiento;*
 - f) el derecho a presentar una reclamación ante una autoridad de control;*
 - g) cuando los datos personales no se hayan obtenido del interesado, cualquier información disponible sobre su origen;*
 - h) la existencia de decisiones automatizadas, incluida la elaboración de perfiles, a que se refiere el artículo 22, apartados 1 y 4, y, al menos en tales casos, información significativa sobre la lógica aplicada, así como la importancia y las consecuencias previstas de dicho tratamiento para el interesado.*
2. (...).
3. *El responsable del tratamiento facilitará una copia de los datos personales objeto de tratamiento. (...).*
4. *El derecho a obtener copia mencionado en el apartado 3 no afectará negativamente a los derechos y libertades de otros.”*

D'acord amb aquest article, la persona reclamant té dret a accedir a la informació que sobre la seva persona figuri en l'expedient reclamat. A més, prenent en consideració que la informació que hi consti també pot tenir origen en les declaracions d'altres persones que hagin pogut intervenir en el procediment com ara els testimonis o altres persones entrevistades, el dret d'accés reconegut per l'article 15 de l'RGPD abastaria conèixer no només què s'ha dit o quina informació s'ha recollit que l'afecti, sinó també qui ho ha dit, això és la identitat de les persones que han facilitat la informació sobre la seva persona, en la mesura que formaria part del seu dret a conèixer l'origen de les dades.

Per tant, l'existència del dret d'accés reconegut per la normativa de protecció de dades farà decantar la ponderació a què es refereix l'article 24.2 de l'LTC en favor de l'accés a les pròpies dades que constin en la documentació reclamada.

Això, llevat que respecte la identificació d'aquestes terceres persones concorri algun element que, en funció de la seva situació personal, hagi de comportar una limitació d'aquest accés.

Sobre això, fer notar que revelar informació sobre la identitat d'aquestes terceres persones que han pogut aportar informació de la persona reclamant actuant com a testimonis/entrevistats els pot comportar alguna afectació en la mesura que es tracta de persones que comparteixen l'entorn laboral i que les seves declaracions poden haver contribuït en les conclusions de l'aplicació del Procediment. La revelació del que hagin pogut dir o no dir respecte de la persona reclamant i els fets investigats podria acabar afectant negativament les relacions laborals d'aquestes persones. Especialment en el present cas on, per la informació de què es disposa, sembla que és la mateixa persona reclamant qui en la seva denúncia hauria identificat com a testimonis dels fets les persones entrevistades.

Per això, aquesta Autoritat ha remarcat l'especial rellevància que té en casos com l'examinat complir amb el tràmit d'audiència previst a l'article 31 de l'LTC i conèixer si existeixen circumstàncies personals o motius que justificarien que es preservés la identitat d'aquestes persones.

Consta en l'expedient tramès que en el present cas s'hauria donat trasllat de la sol·licitud d'accés a les persones afectades, les quals, segons la informació de què es disposa, a data d'elaboració del present informe no s'haurien manifestat al respecte.

Vist això, a efectes de ponderació, caldria tenir també en consideració la finalitat pretesa amb l'accés (article 24.2.b) LTC). En aquest sentit, si bé l'article 18.2 de l'LTC disposa que l'exercici del dret d'accés "no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma", conèixer la motivació per la qual la persona reclamant desitja obtenir la informació, quan aquesta inclou dades personals, pot ser un element rellevant a tenir en compte.

La persona reclamant addueix com a motivació de la seva petició que és del seu interès accedir a les declaracions de les persones entrevistades, atès que, al seu parer, la conclusió de la investigació no es correspon amb les declaracions verbals d'aquestes persones. D'aquestes manifestacions pot inferir-se que l'objectiu pretès amb l'accés no és altre que la defensa dels seus drets i interessos com a persona afectada pel presumpte cas d'assetjament, atès que en seria la víctima.

Des de la perspectiva de la persona reclamant, cal tenir en compte que l'article 24 de la Constitució espanyola preveu que totes les persones tenen dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i tribunals en l'exercici dels seus drets, així com, entre altres, a emprar els elements probatoris que siguin pertinents per a la seva defensa.

En el cas que ens ocupa, atès el resultat d'arxiu derivat de l'actuació del CRCA, és evident que poder conèixer quines actuacions ha dut a terme el CRCA, a quina documentació concreta ha accedit o quina documentació no li ha estat facilitada, així com aquella que es deriva de l'actuació del SEA en el sí del procediment i que fonamenta la decisió del CRCA, poden ser rellevants per conèixer l'abast de l'actuació del CRCA, així com del mateix SEA. I haver recollit el testimoni de determinades persones que pot ser clau per a esbrinar i provar els fets és un element clarament rellevant per poder avaluar aquesta actuació.

Alhora, conèixer quin és l'origen de la informació personal que afecta la persona reclamant també pot ser rellevant per poder rebatre determinats fets o situacions descrites per terceres persones, en la mesura que han pogut incidir en la decisió del SEA i, per tant, del CRCA de donar per finalitzades les actuacions sobre l'existència o no d'indicis d'assetjament sexual.

Així les coses, tant pel que fa a la identitat de les persones que han actuat com a testimonis (o han estat entrevistades) com al contingut de les seves declaracions que siguin relatives a la persona reclamant, respecte les quals no es comptaria amb el seu consentiment, la ponderació seria favorable a l'accés per part de la persona reclamant.

L'entitat sosté que existeix un cas singular en què hauria de prevaldre la protecció de les dades personals de la persona entrevistada com a testimoni, atès que va prestar declaració amb el convenciment que allò manifestat seria confidencial perquè així se li hauria indicat.

L'expectativa de privacitat que pugui tenir aquesta persona en relació amb la no revelació de la seva identitat i llurs manifestacions certament és un element que, amb caràcter general, podria comportar que hagués de prevaldre el dret a la seva protecció de dades.

Ara bé, en el present cas també cal tenir en consideració l'existència d'un conflicte laboral anterior entre aquesta persona i la persona reclamant, així com que la seva declaració, segons manifesta l'entitat, va tenir lloc a instàncies de l'entitat, no de la persona reclamant. També que no consta l'oposició expressa d'aquest testimoni a l'accés a la seva declaració ni es fa esment a quin perjudici clar podria derivar-se per als seus interessos pel fet que la persona reclamant pugui accedir a la seva informació (només s'apunta que l'anterior conflicte li va "comportar represàlies" per part de la persona reclamant sense més detall al respecte).

Tenint en compte l'arxiu de les actuacions d'investigació i la finalitat de l'accés, que es pot emmarcar en el dret de defensa de la persona reclamant, qui seria la víctima del presumpte cas d'assetjament, la concurrència de les circumstàncies exposades podrien justificar en el present cas l'accés a la declaració i a la identitat d'aquest testimoni. I això perquè aquesta informació s'entén que resultaria rellevant per a poder contrastar la veracitat de les manifestacions del testimoni, en el sentit de poder comprovar o avaluar si son o no fruit d'una visió esbiaixada dels fets denunciats, derivada de l'existència d'un conflicte anterior entre ambdues persones, especialment perquè el testimoni sembla que en va sortir perjudicat, i per a poder conèixer en quin grau aquesta declaració ha pogut incidir en la decisió d'arxiu adoptada pel CRCA.

Per tant, a la vista de la informació de què es disposa, en aquest cas la ponderació també seria favorable a l'accés per part de la persona reclamant.

Dit això, no es pot descartar que, a més de informació sobre la mateixa persona reclamant, les persones declarants hagin facilitat informació relativa a elles mateixes o, fins i tot, sobre altres persones treballadores.

Respecte a aquestes manifestacions que hagin pogut fer i que no estiguin relacionades amb la persona reclamant (per exemple aspectes de la seva pròpia vida personal o laboral, o respecte altres situacions de la vida laboral o personal d'altres treballadors) el resultat de la ponderació de drets ha de ser diferent, atès que en aquest cas no sembla que el dret a la tutela judicial efectiva de la persona reclamant hagi de prevaler en aquest moment, sens perjudici que en el moment processal oportú i mitjançant la intervenció de l'òrgan judicial que correspongui, pugui valer-se també d'aquests mitjans de prova si ho considera oportú. Per tant, si escau, caldria suprimir aquesta informació de la documentació reclamada.

Més enllà de les declaracions dels testimonis i/o persones entrevistades, l'entitat també es refereix a l'informe d'investigació de l'assetjament elaborat per una psicòloga del servei de prevenció de riscos psicosocials, que es conté en l'expedient reclamat.

L'entitat sosté que aquest informe conté un seguit de valoracions, tant d'aquesta psicòloga com d'un altre psicòleg extern entrevistat, referents a la persona reclamant, respecte les quals aquests psicòlegs podrien invocar la seva reserva, d'acord amb l'article 13.2 de la Llei 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent a la salut i l'autonomia del pacient.

Aquest article de la Llei 21/2000 disposa que "el dret d'accés del pacient a la documentació de la història clínica mai no pot ésser en perjudici del dret de tercers a la confidencialitat de les dades d'aquests que figuren en l'esmentada documentació, ni del dret dels professionals que han intervingut en l'elaboració d'aquesta, que poden invocar la reserva de llurs observacions, apreciacions o anotacions subjectives."

D'entrada, fer notar que la previsió transcrita no pot entendre's d'aplicació en el present cas, atès que, com bé indica, regula el dret d'accés del pacient a la documentació de la seva "història clínica", entesa com "el conjunt de documents relatius al procés assistencial de cada malalt tot identificant els metges i la resta de professionals assistencials que hi han intervingut" (article 9.1 Llei 21/2000), mentre que en el cas examinat ens trobem davant un informe elaborat en el si d'un procediment per a la prevenció de l'assetjament en l'entorn laboral.

En tot cas, és important delimitar quin tipus d'informació es pot encabir sota aquest concepte d'apreciació o anotació subjectiva, atès que una interpretació extensiva del mateix podria deixar buit de contingut el dret d'accés de la persona afectada, ja que, en darrer terme, qualsevol informació que hi consti pot ser fruit d'una anotació per part del professional.

Així ho han evidenciat algunes decisions judicials, en l'àmbit de la història clínica, a tall d'exemple, la STSJ Castella-Lleó de 30 de novembre de 2010: *"vemos entonces que el límite se sitúa legalmente en las "apreciaciones subjetivas de los profesionales". Por ellas debemos entender, a título de ejemplo, impresiones personales sobre el paciente o su entorno, actitud, comportamiento o reacciones del paciente, etc., datos éstos que objetivamente no deben ser entregados. Pero inversamente, no puede incluirse en ese concepto cualquier anotación realizada por el facultativo, como pudieran ser las prescripciones facultativas durante el ingreso, los informes de exploraciones complementarias, o incluso las conclusiones médicas provisionales del propio facultativo...etc. Sin embargo, este límite legal debe rodearse de garantías o cautelas para evitar que se erija en una excusa para no entregar al paciente o su familiar -en caso de fallecimiento- lo que legítimamente puede examinar y conocer."*

Les anotacions subjectives, per tant, s'han d'entendre com impressions personals del professional sobre actituds del pacient que no han estat contrastades d'una manera objectiva i també com anotacions que recullen impressions del professional no recolzades en dades objectives que no tenen transcendència per al coneixement veraç o actual estat de salut del pacient. No abastaria però, per exemple, apreciacions o valoracions sobre aspectes que s'han de tenir en compte a l'hora d'emetre un informe

per part del professional que ha d'intervenir o sobre la qualificació de la situació o estat de salut del pacient.

També caldria tenir present que, en l'àmbit de la legislació sanitària, l'exclusió de les anotacions subjectives del dret d'accés constitueix un dret del professional i, per tant, aquesta exclusió s'ha d'efectuar només en el cas que s'hi oposi el professional que les ha formulat.

Tot i que en el cas que ens ocupa no es tracta de l'accés a la història clínica, aquestes consideracions podrien ser tingudes en compte a efectes de la ponderació exigida per l'article 24.2 de l'LTC.

Així, en el cas que efectivament ens trobéssim davant de veritables anotacions subjectives (es desconeix el contingut concret tant de l'informe com d'aquestes valoracions fetes pels psicòlegs), es podria arribar a admetre la seva reserva respecte de l'accés de la persona reclamant. Ara bé, abans d'aplicar-la, caldria conèixer si els psicòlegs en qüestió realment s'oposen a la divulgació d'aquestes anotacions a la persona reclamant.

Sobre això, cal fer notar que en l'expedient tramès, si bé consta efectuat el tràmit d'audiència, no hi ha constància de cap manifestació al respecte per part d'aquests professionals (és la DPD qui en l'informe emès sobre el posicionament de l'entitat apunta que els professionals "podrien invocar la seva reserva com a conseqüència de l'audiència").

Respecte a l'eventual expectativa de privacitat que puguin tenir els professionals, com apunta la DPD, en un cas com l'examinat no sembla que es pogués admetre que les persones que intervenen en un procediment d'aquestes característiques i realitzen consideracions sobre la persona denunciant dels fets en exercici de la seva professió com a psicòlegs puguin tenir l'expectativa que la persona a qui fan referència les dites consideracions (en aquest cas la persona reclamant) no pugui tenir-hi accés posteriorment. A més, cal recordar que la confidencialitat de la informació seria respecte terceres persones, però no operaria respecte de la pròpia persona afectada pel que fa a la seva informació personal.

Per altra banda, fer notar, que en el present cas tampoc seria d'aplicació l'article 5.4 de la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i de drets i obligacions en matèria d'informació i de documentació clínica, que limita el dret d'accés del pacient a la informació assistencial per l'existència acreditada d'un estat de necessitat terapèutica, atès que no ens trobaríem davant un supòsit d'informació al pacient sobre una determinada actuació assistencial en els termes de l'article 4 de la mateixa llei (com a mínim, finalitat i naturalesa de la intervenció, els seus riscos i conseqüències). Això, a banda que, de concórrer aquesta limitació, el metge n'hauria d'informar a les persones vinculades al pacient per raons familiars o de fet.

Per tot plegat, en atenció a la informació de què es disposa, a priori en aquest cas la ponderació també seria favorable a l'accés de la persona reclamant a la informació que sobre la seva persona consti en l'informe d'investigació elaborat per la psicòloga del servei de prevenció de riscos psicosocials, incloses les valoracions sobre la seva persona efectuades per aquesta psicòloga i per l'altre psicòleg entrevistat.

Fer notar que, en cas que els professionals manifestessin la seva oposició, encabint-se les dites valoracions en el concepte d'anotació subjectiva, això no hauria de comportar en cap cas una limitació per a l'accés a la resta del contingut de l'informe en qüestió per part de la persona reclamant, sinó que només justificaria l'exclusió de les valoracions concretes.

En el cas que en el dit informe d'investigació consti informació que no estigui relacionada amb la persona reclamant, sinó relativa a d'altres persones, aquesta també hauria d'excloure's de l'accés.

Recordar que l'accés parcial a informació pública està previst expressament a la normativa de transparència (articles 25.1 LTC i 68.2 RLTC).

I tot això amb la prèvia eliminació també, si escau, d'aquelles dades personals que puguin constar en l'expedient que resultin innecessàries (per exemple, números de DNI o NIE, domicilis, etc.) a la vista de l'accés pretès (article 5.1.c) RGPD).

Conclusió

La persona reclamant té dret a accedir a la informació de l'expedient que faci referència a la seva persona. En atenció a la informació de què es disposa, i un cop efectuat el tràmit d'audiència a les persones afectades sense que, a data del present informe, consti cap al·legació al respecte, això abastaria: la informació que hagi aportat la persona reclamant, fruit del relat dels fets, sobre si mateixa i també sobre la persona investigada; la informació que sobre la persona reclamant hagin aportat terceres persones, inclosa la identitat d'aquestes persones i el contingut de les seves declaracions que faci referència a la persona reclamant; la informació que sobre la persona reclamant consti en l'informe d'investigació emès per la psicòloga del servei de prevenció, incloses les valoracions que sobre la seva persona hagi efectuat tant aquesta psicòloga com l'altre psicòleg entrevistat.

La persona reclamant també pot accedir a les dades merament identificatives de les persones que hagin intervingut en el si del procediment amb motiu de l'exercici de llurs funcions.

L'accés a qualsevol altra informació que pugui constar en l'expedient diferent a la indicada no resultaria a priori justificat.

Barcelona, 21 de desembre de 2023

